

talet, som man, naar man blev indlagt dér, vilde blive ubehagelig overrasket over og ikke kan være tilfreds med. Jeg synes, at de, som har Kendskab til Hospitalet og ved, at det er et godt Sted at komme, skal sige det, som det er: at man her har samlet de bedste Læger i Landet, hver paa sit Omraade, og at dersom nogen syg kan vente Helbredelse, kan han vente det her paa dette Hospital. Vi ved, at de stedlige Læger omkring i Landet tilraader de Patienter, som de ikke synes, de selv kan føre til Bedring og varig Helbredelse, at tage til Rigshospitalet, og vi kan da trygt sige til disse syge, at den humane og omhyggelige Pleje, de faar herovre, er helt igennem af den Beskaffenhed, at de kan være tjente med den. Jeg gør det ærede Medlem fra Thisted's Ord til mine, naar jeg siger, at selv om Rigshospitalet koster mange Penge, er vi ved dette Hospital naaet til, at der ikke findes nogen nok saa fattig her i Landet, som ikke kan komme ind dér og faa en lige saa god Behandling og Pleje og en lige saaudmærket Specialistbehandling som den rigeste. Det er efter min Mening et saa stort Gode, at vi har Grund til at være taknemmelige derfor. Jeg ønsker at slaa fast her, at vi bør se paa Hospitalet paa denne Maade, og jeg tror, at det har en vis Indflydelse paa de syge, at de ved, at naar de skal saa langt bort blandt fremmede, kommer de til et behageligt Opholdssted, og at de har Tro paa, at der dér kan udrettes noget til, at de kan faa deres Helbred.

Om „HjemmetforVanføre“ fik jeg, som ærede Medlemmer ved Anledning til at sige et Par Ord forleden Dag. Det gjorde mig nemlig ondt at høre det Angreb, som blev rettet mod en bestemt Mand dér. Jeg har enkelte Gange tilladt mig at lægge et godt Ord ind for dette Hjem, og jeg har bl. a. en Gang sagt, at Lederen har haft et godt Greb paa og Held til at knytte velegnede Kræfter til denne vanskelige Gerning. Der kræves baade Taalmodighed og Kærlighed til at tage sig af disse lidende Mennesker, som tyer her hen. Det kunde ifølge den Fremstilling, som blev givet for Lægens Vedkommende, se ud, som om det, jeg den Gang sagde, ikke holdt Stik, men det er dog ikke min Agt

at forsvare denne Mand, han vil blive forsvaret fra anden Side. Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), som er Regeringens tilsynshavende med Hjemmet, har før talt dets Sag, og han vil svare paa, hvad der her er blevet fremført, og tillige redegøre for Forholdene paa Hjemmet paa andre end de omtalte Omraader. Jeg vil kun med Hensyn til den udpegede Mand sige, at den Sigtelse, som blev rejst imod ham, var meget ufortjent. Tusinder omkring i Landet, baade de, der selv har været under hans Pleje, og deres paarørende maa være ham og Hjemmet taknemmelige for, hvad der er udrettet for dem. I over 20 Aar har han uden det mindste Vederlag hjulpet disse stakkels Mennesker, opereret dem o. s. v., og det er ham, som i Forening med de to Forstanderinder, Forstanderinden for selve Hjemmet, Frk. Petersen, og Forstanderinden for Klinikken, Frk. Piedler, gennem de mange Aar har drevet Hjemmet op fra en ringe Begyndelse til det, det nu er. Alene sidste Aar var der f. Eks. 1,800 nye Patienter foruden dem, som kommer der daglig Aaret igennem og bliver tilset og faar nye Bandager, hvilket er en Nødvendighed for manges Vedkommende.

Dette Hjem for vanføre er det første i sit Slags her i Norden. Der er nu Afledninger af det baade i Sverige, Norge og Finland, men Moderlandet er Danmark, og nu samles en Gang hvert Aar Forstanderinderne eller de, som virker paa disse Hjem, for at berige hverandre med deres Erfaringer, men endnu er det særlig her fra Danmark, de henter deres Viden paa dette Omraade. Vi har i Sandhed Grund til at være disse Mennesker taknemmelige, som i en lang Aarrække har ofret sig for denne Gerning.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre. Tillige vil jeg udtrykke min Glæde over, at de Udtalelser, der blev fremsat forleden, er kommet frem her, fordi jeg ved, at ærede Medlemmer vil faa en Redegørelse angaaende Hjemmet og dets Virksomhed af det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), og de vil da forstaa, at det, der blev sagt forleden imod Hjemmet, er ufortjent. Staten har ikke ydet saa særlig store Beløb til dette Hjem, og den vil blive nødt til